మనసు మాట వినదు

కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

"ఎలా హేండిల్ చేయాలో తెలీక చాలా భయంగా, బాధగా వుంటోంది. పాణికీ, మురళి కీ కూడా చెప్పుకోలేని విషయాలివి. ఫర్ దట్ మ్యాటర్ పాణి, అతను చిన్నప్పుడు ఒకే చోట వుండేవారు. పాణి వాళ్ల నాన్న ఆ తర్వాత మాదగ్గర వర్క్ స్టార్ట్ చేసారు. అందుకే పాణికి తెలిసిపోతుందేమో నా ఫోన్స్ వల్ల అన్న భయం కూడా వేస్తుంది. తాతయ్య తరవాత ఈవిషయం ఎవ్వరికీ చెప్పుకోలేక, నాలో నేను దాచుకోలేక నరకం చూస్తున్నాను.

ఇంక మొయ్యలేక ఈరోజు ఇలా..."

ఆగాడతను. తన గతం.. బాధ.. వ్యధ.. అంతా తీరేలా.. అన్నీ చెప్పాడు. ఆగుతూ.. ఆలోచిస్తూ.... తన జీవితం మొత్తాన్ని ఆమె ముందు పరిచాడు. చెప్పడం పూర్తి చేసి చాలాసేపు నిశ్శబ్దంగా అలాగే వుండిపోయాడు. నెమ్మదిగా అతని చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని అలాగే కూర్చుండిపోయింది చాలాసేపటివరకు.

"చాలా స్ట్రాంగ్ మీరు.. చిన్న చిన్న కష్టాలకే కదిలిపోయి కంటతడి పెడతామే.. అలాంటిది.. మీరు.. మీ సహనం, ఓపిక.., ఈ ప్రశాంతత.. ఇవన్నీ నిజంగా చాలా గొప్ప గుణాలు భరద్వాజా.." ఒక్కోమాటే పేర్చుకుంటూ చెప్పింది.

నిర్లిప్తంగా చూశాడతను., "ఎంతకాలం మనూ, ఏ మనిషికైనా ఎంతకాలం వుంటుదా సహనం, ఓపిక... తాతయ్య అదృష్టవంతుడు, ఈ నరకం చూడకుండా వెళ్లిపోయారు. ఆయన కోరిక ప్రకారం అమ్మా, నాన్నలకి ఈ విషయం తెలియకుండా జీవితాంతం వుంచగలిగితే చాలు.. ఆయనకిచ్చిన మాట నిలబెట్టుకున్నట్టే..." నిట్టూర్చాడు.

తలూపింది, "నిజంగానే చాలా బాధాకరమైన విషయం భరద్వాజా... కన్నకొడుకే... కన్నతల్లి పరువు గురించి ఆలోచించకుండా... " ఆగిపోయింది "నిజంగా ఏం మాట్లాడాలో కూడా తెలియట్లేదు. "

" అతన్ని తప్పుపట్టడానికి కూడా లేదు మనూ, ఆ డ్రైవర్ చివరివరకూ నిజాన్ని దాచాడు. కానీ అతను చివరిదశలో వుండగా అతని కొడుకు తిరిగివచ్చాడు అండ్ తర్వాత తన పెంపకంలో ఇతని మనసూ స్పాయిల్ చేసాడు. అలా పెరిగిన వ్యక్తి కి తల్లంటే ఏం గౌరవం వుంటుది చెప్పు. కేవలం ఆ ఆలోచనే నన్ను అతని గురించి చెడుగా ఆలోచించకుండా కాపాడుతోంది. పైగా ఎంతకాదనుకున్నా, అనుకోవడానికి ఎంత చేదుగా వున్నా రక్తసంబంధం కాదూ.. "

"మీరు ... మీరు యాక్సెప్ట్ చెయ్యగలరా భరద్వాజా.. ? "షాకింగ్ గా చూస్తూ అడిగింది.

"అఫ్కోర్స్ చేసేవాడినే మనూ... తాతయ్య నాకావిషయం చెప్పినప్పట్నుంచీ ఆలోచించాను, ఒకవేళ అతను నాకు తారసపడితే తప్పకుండా పాజిటివ్ గానే రియాక్ట్ కావాలి. తాతయ్య పాతకాలం మనిషి వగైరా, వగైరాలన్నీ అనుకున్నాను. కానీ అతను నన్ను మొదటిసారి కలిసినప్పటి అప్రోచ్ నాలోని అన్ని ఆలోచనలనీ చంపేసింది."

"ఐ కేన్ ఇమాజిన్... చాలా చెడ్డగా మాట్లాడివుంటాడు కదూ..." జాలిగా చూస్తూ అంది.

తల అడ్డంగా తిప్పుతూ చెప్పాడు, "నో యూ జస్ట్ కాన్ట్ ఇమాజిన్ మనూ, అతనేం మాట్లాడినా నేను తట్టుకునేవాడినే..." ఆగాడు. "...కానీ....కానీ... వాడు నాతల్లి ఫొటోలు తీసుకుని వచ్చాడు నాతో డీల్ మాట్లాడడానికి. ఆ రోగ్..." వణికిందతని గొంతు. నిర్ఘాతపోయిచూస్తుండిపోయింది.. "కానీ... ఆరోజుల్లో ఫొటోలా మిమ్మల్ని ట్రిక్ చేసాడేమో భరద్వాజా..." బెరుకుగా అంది. అసలా విషయంలో నోరు తెరవాలన్నా వణుకుపుట్టిందామెకి.

"అతని తండ్రి సినిమాల్లో కెమెరామ్యాన్ మనూ... ఆరోజుల్లోనే..." క్లుప్తంగా చెప్పాడు తన చేతులవైపు చూసుకుంటూ. "వేరే ఎవ్వరైనా ఆరోజే, అసలప్పుడే నా చేతుల్లో అయిపోయేవాళ్ళు, కేవలం తాతయ్య మాట, అమ్మ కొడుకన్న బాధ ఆపాయి నన్ను" అతని కళ్ళల్లో నీళ్ళు చిప్పిల్లాయి. చప్పున అతన్ని హత్తుకుంది. "చాలు భరద్వాజా.. చాలు... మీ బాధ అర్ధమైంది. ఇంకేమీ చెప్పద్దు. అవన్నీ తలుచుకోవద్దు కూడా. "

" అమ్మ తప్పేమీ లేదు మనూ.. ప్రేమించింది.. అంతే.. అంతే.. అమ్మ తప్పేమీ..." గట్టిగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు అతని చేయి ఆమె భుజం చుట్టూ బిగుసుకుంది.

"కామ్ డౌన్ భరద్వాజా, కామ్ డౌన్.. ప్లీజ్.." నెమ్మది గా అతని తల నిమురుతూ వుండిపోయిందలా.

ప్రపంచంలో అన్నింటికన్నా పెద్ద ఓదార్పు ప్రేమే.. మనసుని తాకిన అన్ని గాయాలకీ మందూ ప్రేమే.

సెల్ లో ఏవో వివరాలు సీరియస్ గా నోట్ చేస్తున్న భరద్వాజ వైపు చిరునవ్వుతో చూసింది.

"ఏం సర్.. ఇవాళ వర్క్ మూడే కానీ, వాకింగ్ మూడ్ లేనట్టుంది మీకు.. "

"సారీ ఆర్ యూ గెట్టింగ్ బోర్డ్. నాకొక టూ మినిట్స్ ఇవ్వు. "

"నో.. నో క్యారీ ఆన్.. స్టేట్ కి మీరెంత ముఖ్యమైన వ్యక్తో నాకు తెలుసు. ఐ కాన్ట్ బీ ఇర్రెస్పాన్సిబుల్. ఐ విల్ లెర్న్ టూ సీ యూ వర్కింగ్ ... తర్వాత వుపయోగపడుతుంది నాకు. " చిలిపిగా నవ్వింది.

"వెల్... ఇన్ దట్ కేస్.. అయాం ద వన్ హూ ఈజ్ బీయింగ్ వెరీ మచ్ ఇర్రెస్పాన్సిబుల్. ఇది గవర్నమెంట్ పని కాదు. సొంత పని..."

"ఓ.." ఏమనాలో తెలీక నవ్వి వూరుకుంది.

ఒక పది నిమిషాల తర్వాత సెల్ లో తన పని ముగించి మనోజ్ఞ వైపు చూసాడు, "ఈ ఫొటో చూడు.."

"చాలా పాత కాలంనాటి గుడిలా వుంది.ఏంటి స్పెషాలిటీ.. ?"

"మామూలు స్పెషాలిటీ కాదు మనూ. నేను చెప్పబోయేది నీ వరకే వుంచుకో. ఇట్స్ హైలీ కాన్ఫిడెన్షియల్... "

"అయ్యో.. నాకేం చెప్పక్కర్లేదు భరద్వాజా.. ఏదో వూరికే అడిగాను. "

"నువ్వడిగావని కాదు మనోజ్ఞా, ఇక ఎప్పటికైనా నీకు తెలియాల్సినవీ వివరాలు.."

ఆశ్చర్యంగా, సంతోషంతో మెరిసే కళ్ళతో , "ఐతే చెప్పండి వింటాను", అంది బుద్ధిగా చేతులు కట్టుకుని అతని వైపు చూస్తూ. చిన్నగా నవ్వాడా గెస్చర్ కి.

"ఇది మా వూరి, వేణుగోపాలస్వామి గుడి. కొన్నివేల ఏళ్ళ క్రితంది. మా పూర్వీకులు ఇన్హెరిట్ చేసుకున్నారు ఈ గుడి ధర్మ కర్తృత్వం."

"అంటే... పూజారీ వాళ్ళూనా.?"

"నీ తెలుగు నాలెడ్జ్ కి దణ్ణం. గాడ్ సేవ్ మీ.. మా తాతలీ గుడికి ధర్మకర్తలు తల్లీ.. అంటే లెగసీ.. కమ్ కేర్ టేకర్స్ అనుకో అర్ధమైందా?"

"ఓ.కే. ఓ.కే.. ఐతే..."

"మా పూర్వీకుల హయాంవచ్చేసరికి వాళ్ళ నిర్లక్ష్యం వల్ల గుడి పాడుబడే స్థితికి వచ్చింది. బాగుచేయాల్సిన పరిస్థితి. దాంతో బాధ్యత నీదంటే నీదని కొట్టుకుని, చివరికి గుళ్ళోనే పొడుచుకుని కోర్టులకెక్కారు. గవర్నమెంటువారు అంతకంటే బద్ధకంగా ఓ ఇంక్వైరీ పడేసి, గుడి సీల్ చేసేసారు. చాలా రోజులు పోరాడుకుని, చివరికి ఆ పూర్వీకులు పోయారు. కేసు తేలినా, తాతలు హేతువాదులు దాంతో. సో గుడి సమస్య తరువాత, ఊరి సమస్యలు ముందు అనుకున్నారు. గుడి బాగు మూలన పడింది. తాతలకి వారసులు ఆడపిల్లలే, పెద్దమ్మ. అంటే కేశవన్న వాళ్ళ అమ్మ., ఇక మా అమ్మ ఎందుకంటే మావయ్య పోయాడు కదా. దాంతో మాకు వచ్చిందా రెండో వాటా. మా నాన్న రాజకీయాల్లో బిజీ. కేశవన్న వాళ్ళ నాన్న మినిస్టరే కానీ పక్కా బిజినెస్ మైండెడ్. ఇలాంటివన్నీ ఇంట్రస్ట్ లేదాయనకి. తరవాత మా టైమ్ అంటే నేను.. కేశవన్నా... ఇద్దరు తాతలకీ కలిపి మేమే వారసులం. ఊరి వాళ్ళ రిక్వెస్ట్ లతో గుడి రిపేర్ చేసే బాధ్యత మేము తీసుకున్నాము. సరిగ్గా రిపేరు మొదలు పెట్టాకా కొన్ని తాళ పత్రాల టైప్ లో బయటపడ్డాయి. అది చూసి కుతూహలంతో అందులో వున్న వివరాలనిబట్టీ తవ్వించాము. అక్కడ మాకో నిధి దొరికింది.." ఆగాడు.

"అనంత పద్మనాభస్వామి టెంపుల్ లాగానా.. ట్రెజర్సా..?" ఉద్విగ్నంగా అడిగింది.

తలూపాడు., "ఊహించలేనంత వెల్తది మనూ.. దాదాపుగా ఓ రాష్ట్రానికి నాలుగు సార్ల బడ్జట్ కేటాయింపుల కంటే ఎక్కువే వుంటుంది అక్కడి సంపద. హోల్ లాట్ ఆఫ్ వెల్త్. కలలో కూడా చూడని మాన్యమది.ఆనాటి కాయిన్సైతే ఏమయ్యేదో గానీ లక్కీగా చాలా వరకూ బంగారం, రత్నాలు, వెండి, వజ్రాలు గానే వుంది.."

"గాడ్.. నిజమా.. కథలు చెప్తున్నారా... ప్రామిస్..?"

నవ్వాడు "నిజమే. ఒట్టు..."

"మరైతే టీ.వీ.ల్లో, పేపర్లలో, ఎక్కడా.." అంటూ ఆగింది "వెయిట్.. ఐ గాట్ ఇట్. అంటే.. మీరు బయటపెట్టలేదు అంతే కదా. అందేంటి భరద్వాజా.. ఎందుకలా..?"

"చూస్తూ చూస్తూ అంత డబ్బు ఎవడొదులుకుంటాడు మనూ.." ఆమె ముఖం చూస్తూ అడిగాడు.

చిన్నగా నవ్వింది, "పట్టికెళ్ళి మీ కాన్స్టిట్యుయన్సీలో జనం చెవుల్లో పెట్టండి కాలీఫ్లవర్స్.. బాగుంటాయి. రీజన్ లేకుండా మీరేదీ చెయ్యరు. ఇంతకీ కారణం ఏంటి?"

తృప్తిగా చూసాడామె వైపు. తన నమ్మకం ఎప్పుడూ తప్పలేదామె విషయంలో. తనని అర్థంచేసుకోవడంలో పూర్తి నిజాయితీ వుందామెలో.

"గుడి బాగు కోసం, కరువుకాటకాల్లో ప్రజల సంరక్షణ కోసం ఏనాడో పూర్వీకులు ఏర్పాటు చేసిన ఖజానా అది. దాన్నిప్పుడు, వారసులమంటూ కబ్జా చేయనూలేము, అలాగని ప్రభుత్వానికి అప్పజెప్పామా న్యాయమూ జరగదు. "

"అదేంటి భరద్వాజా.. మీరుండగా..."

"నీకిదివరకే చెప్పాను కదా మనోజ్ఞా, డబ్బు-పదవి ముందు ఏవీ పనికి రావు. అందుకే నేనూ, కేశవా ఓ నిర్ణయానికొచ్చాం. ఆ డబ్బుతో మామయ్య ఆశ పడ్డ గ్రామోన్నతి సాధించవచ్చు. ప్రతి పల్లెనీ సెల్ఫ్ సఫీషియంట్ చేయాలి. ఎవరి మీదా ఆధారపడకుండా పల్లెనుండి వచ్చే రెవెన్యూ పల్లెకే చెందేలా వుండాలి. అలాంటి ప్రాజెక్టులు రావాలి. అంతేకానీ డెవలప్ మెంట్ మొత్తం సిటీలో చేసేసి పల్లెలు మన పట్టుకొమ్మలంటూ ఉపాన్యాసాలివ్వడం వేస్ట్. అగ్రికల్చర్ కి పూర్తి సపోర్ట్ ఇవ్వాలి. ఇంకా చాలా వున్నాయి. మొత్తం మొదటి విడత లాటరీ లో నూట పన్నెండు వెనకబడిన గ్రామాలు వచ్చాయి అదీ మన రాష్ట్రంలోనే.

"యూ మీన్ 112 విలేజెస్... మై గుడ్ నెస్.. అంత డబ్బుందా?" అమాయకంగా అడిగింది.

"నాలుగు రాష్ట్రాలకి సరిపడ వుంది. అందులో పదోవంతు కేశవ జాగ్రత్త గా కన్వర్ట్ చేసాడు. యూనో మేమూహించినదానికంటే పది రెట్లు ఎక్కువ వచ్చింది. సైలెంట్ గా కొన్నివూళ్ళలో పని మొదలుపెట్టాం. ఇదంతా చాపకిందనీరులా జరగాలి, ఏమాత్రం బైటకి వచ్చినా మొత్తం డబ్బు దొంగలపాలైపోతుంది. అలా జరక్కూడదు. చాలా నమ్మకమైన పది మందిని పూర్తిగా వెరిఫై చేసి కూడగట్టుకున్నాం. ఇక ముందుకు సాగాలి.."

"స్ప్లెండిడ్ భరద్వాజా.. నిజం గా నమ్మలేకపోతున్నాను, మన స్టేట్ కి కూడా కాస్త మంచి జరగబోతోందంటే. కానీ మీరు ఛూజ్ చేసుకున్నాళ్ళు నమ్మకస్థులని గ్యారెంటీ ఎలా?"

"నమ్మాలి మనూ.. దేవుడిచ్చిది మాకు చాలావుంది. మాకే ఖజానాలూ వద్దు. సో మేమిద్దరం రెడీ. కానీ అందరూ మాలా ఆలోచించరుకదా. జాగ్రత్తగా చూసి ఇంచుమించు అలాంటి వాళ్ళనే ఎన్నుకున్నాము. పైన తీసుకున్నముగ్గురికీ నాలుగుతరాలకి సరిపడా ఆస్తులు సమకూర్చాం. సో దట్ ప్రజల డబ్బుకోసం కక్కుర్తి పడకుండా. "

"ఇంత పెద్ద పని సైలెంట్ గా ఎలా చేస్తారు భరద్వాజా? డబ్బెక్కడిదన్న ప్రశ్న అడుగడుగునా వస్తుంది కదా.. "

"అదే మెయిన్ టాస్క్.. కేశవన్న చాలా ధనవంతుడు. ముందుగా అతని తరఫున ఛారిటీలా కొన్ని గ్రామాలని దత్తత తీసుకుని డెవలప్ చేసినట్టు., తరవాత వేరే కొందరి నుంచి పేరు వస్తుంది కాణీ ఖర్చులేకుండా అంటే ముందుకొచ్చేవాళ్ళు చాలామందే వుంటారు. సో వాళ్ళకి మొత్తం స్టోరీ తెలియనక్కరలేదు. మా పదిమందికి తెలుసు.. అది చాలు. అసలంటూ మొదలైందిగా, చూద్దాం.. పోనుపోను ఎలా చేయగలమో..."

"గ్రేట్ జాబ్.. వింటేనే థ్రిల్లింగ్ గా వుంది. హెడ్ ఆఫ్ ఆపరేషన్ మీరేగా?"

"కాదు కేశవే హెడ్. నాన్న కొంతవరకూ గైడ్ చేస్తారు, జతిన్ ముఖ్య సలహాదారు. పాణి వర్క్ సూపర్ విజన్. నేను జస్ట్ సెక్యూరిటీని ...అంతే..."

"ఆహా చెప్పకండి. మొత్తం పిక్చర్ డైరెక్టర్ అని తెలుస్తూనే వుంది. అవునూ.. అంతా మీ వాళ్ళే వున్నారా? "

"ఐదుగురం మేము.. ఇంకా ఒక కంసాలి, మేస్త్రి, ఇంజనీర్, ప్లస్ పాయల్ భాభీ... "

"..మరి స్నిగ్ధగారు, మురళి గారూ."

"ఫ్యామిలీ ఫంక్షన్ కి పిలుస్తున్నాననుకున్నావా? మా అమ్మకి కూడా తెలియదిదంతా.. "

"సారీ... "

"నెవర్ మైండ్.. కాస్త కన్విక్షన్ వున్నవాళ్ళనే తీసుకున్నాం. అంటే వేరేవాళ్ళకి లేదని కించపరచట్లేదూ.. నా వుద్దేశ్యం అది కాదుకూడా. ఎక్కడా నోరుజారి లీక్ చేసే తత్వం వుండకూడదు. దాంతోపాటు అక్కడుండి చేసే ఓపిక.. దానిమీద ఆలోచించే కోరిక.. అమలుపరిచే నేర్పు.. అదో యజ్ఞం. సో పూర్తయ్యేలోపు వెనుదిరగకూడదు.."

"కేశవ గారే ఎందుకు హెడ్.. మీరెందుకు?" ఆమె పూర్తి చేసే లోపే చెప్పాడు.

"మూడు కారణాలున్నాయి. మొదటిది. తను అక్కడేవుండి అంతా పర్యవేక్షిస్తాడు. రెండవది, కేశవ పిల్లలుగలవాడు. ఈ యజ్ఞం ఆగకూడదంటే దీనికి వారసత్వం ముఖ్యం. ఎవరో బయటివాళ్ళకి మనమెన్ని కబుర్లు చెప్పినా వేరు. మన పిల్లల దారి వేరు. ఏదైనా సరే బాల్యంలో వేసిన బీజమే, చెట్టై ఎదుగుతుంది మనూ. సో ఆశయాలని ముందుకు నడిపించే వారసులు అతనికున్నారు. నావంశంలో నేనొక్కడినే. నాకు పెళ్ళీ కాలేదు. పిల్లలూ లేరు. సో.. ముందునుంచీ హెడ్ ఎవరో వారి మాటే చెల్లుబాటౌతుంది. కేశవన్న నిజాయితీకి

మారుపేరు. పెదనాన్న చనిపోయినప్పుడు పదవి వచ్చినా అడ్డదారులు తొక్కాల్సి వస్తుందని రాజకీయాలనే కాదనుకున్న వ్యక్తి. అంతకంటే మంచివాడు దొరకడు. ఏమిటాలోచిస్తున్నావ్?"

"దూరంగా వున్నవాడే అంత మంచివాడైతే... అందులో దిగి కూడా వ్యక్తిత్వాన్ని పోగొట్టుకోని వారెంత మంచివారా అనీ..."

చిన్నగా నవ్వాడు. "అర్థమైంది.. థ్యాంక్స్ ఫర్ సేయింగ్ సో..."

"ఇంతకీ ఇదంతా నాకెందుకు చెప్తున్నారు."

"తెలుసుకో మనూ.. తెలుసుకుంటే తప్పులేదుగా.. "

"ఓ.. ఇన్ఫర్మేషన్ కోసమా.. నేనింకా వేరే అనుకున్నానులెండి." అల్లరిగా అంది.

"వేరేదేంటి? ఏమనుకున్నావ్?"

"వారసుల్లేరూ... లేరూ.. అంటుంటే.. త్వరగా ఇమ్మంటున్నారేమోననీ." సిగ్గుగా నవ్వేసింది.

ఆశ్చర్యంగా తలెత్తాడు, "ఏమన్నావ్?"

"ఏంలేదు.. వెళ్దాం పదండి. ఆకలేస్తోంది..."

ఆమె చెయ్యిపట్టి కూర్చోబెడుతూ అన్నాడు, "ఏంటీ వెళ్ళిపోతున్నావ్? ఏదో అనేసి.. ఏం ధైర్యం నీకైనా.. ఐనా అనుకోగానే పుట్టేస్తారా.. అది కూడా నాకు ఈ ఏజ్ లో..."

"అఫ్కోర్స్ ఎన్ని సినిమాల్లో చూడలేదు."

"ఏం చూశావేంటి..?"అనుమానంగా అడిగాడు.

"ఛ.. మీరూ...ఓ వర్షం కురిసిన రాత్రి... హీరో-హీరోయిన్ని కాపాడతాడు.. పెద్ద పిడుగు... కట్ చేస్తే... ఓ ఇరవై ఏళ్ళతరవాత హీరో టూ వాళ్ళని కలుపుతాడు.. హా.. హా... కాస్త మార్పులతో ఎన్ని సినిమాలొచ్చుంటాయి ఈ కాన్సెప్ట్ తో" నవ్వేసింది.

నవ్వాడు "ఐతే..."

"ఐతే మళ్ళీ వర్షం పడకపోతుందా అనీ."

"ఏంటీ...?"

"లేదూ... ఇప్పుడే నాకో డౌట్ ఫ్లాషైంది. అదే ఆలోచిస్తున్నాను.."

"ఏంటి చెప్పు.. వర్షం ఎప్పుడు పడుతుందనేనా?" నవ్వుతూ అడిగాడు.

"లేదూ.. ఒక వర్జిన్ తో, కేవలం ఒక్క వర్షం రాత్రి కే హీరో టూ ఎలా వచ్చేస్తాడా అనీ... స్స..." భరద్వాజ పకపకా నవ్వడంతో ఆగిపోయి చిన్నగా తల కొట్టుకుంది. "సారీ... ఐ డిన్ట్ మీన్ టూ సే.. " సిగ్గుపడింది.

"మై... గాడ్... నాకూ కరెక్ట్ గా తెలీదు. తెలుసుకోవాలంటే కాస్త కో-ఆపరేషన్ కావాలేమో." నవ్వాపుకుంటూ చెప్పాడు.

"మీరూ... పదండి వెళ్దాం."

"ఓహ్.. ఇంత కోఆపరేషనా.. గ్రేట్.. పద మరీ"

"ఏయ్.. అందుక్కాదు. బ్రేక్ఫాస్ట్ కి."

"నేను చెప్పిందీ బ్రేక్.. ఫాస్ట్ గురించే" నవ్వాడు అర్థవంతంగా.

"గాడ్ యూ ఆర్ ఇంపాసిబుల్." అతన్నే ఇమిటేట్ చేస్తూ చెప్పింది.

ఒక్కసారిగా నవ్వేసారిద్దరూ.

"ఔనూ..ఇంతకీ మూడో కారణం ఏంటి?"

"వెల్.. చెప్తే ఫీలవుతావ్.. "

"లేదు.. చెప్పండి.. "

"నా మీద ఇప్పటికే రెండుసార్లు అటాక్స్ జరిగాయి. సో.. నాకన్నా సేఫ్ జోన్ ఐతే కేశవే కదా. ఏ రోజు ఛస్తానో తెలీని నాకంటే " మాట పూర్తయ్యేలోపు తాకిందతని చెంపకి ఆమె చెయ్యి ఛెళ్ళు మంటూ.

"జస్ట్.. షటప్.. భరద్వాజా..షటప్.. హౌ కుడ్ యూ సే దట్? "ఆమె కళ్ళల్లో గిర్రున నీళ్ళు తిరిగాయి.

"సారీ..." అంటూ అయోమయంగా ఆమె వైపు చూస్తూ అప్రయత్నంగా చెంప తడుముకున్నాడు. తననామె కొట్టిందన్న విషయం అప్పటికర్థమై చప్పున చుట్టూ చూశాడు. ఎవ్వరూ లేరు.

అంతలో తేరుకుందామె. తనేం చేసిందో రియలైజ్ అయ్యి అదిరిపడింది. "గాడ్.. నేను.. నేను.. అయామ్ సో సారీ.. అస్సలనుకోలేదు.. మీరలా అనేసరికి కోపంలో.. నిజంగా .. చాలా.. చాలా తప్పు చేసేశాను.. క్షమించండి భరద్వాజా.. రియల్లీ..వెరీ సారీ.." వణికిపోయింది భయంతో, బాధతో.

ఒక్కసారిగా పకాల్న నవ్వేశాడు, "ఇట్స్.. ఓ.కే.. మై గాడ్.. షాక్ ఆఫ్ లైఫ్.. మనూ.. చూడ్డానికంత సన్నగా వున్నావ్. బానే కొట్టావే. ఏం తింటుంటావేంటి?"

"అయ్యో.. రియల్లీ సారీ .. గట్టిగా తగిలిందా?"అతని చెంపని బెరుగ్గా స్పృశిస్తూ అంది.

నవ్వాడు. "ఏంటీ.. ఆరోజు కొట్టానని.. పగకి పగ టైప్ లో..."

"అయ్యో నిజం భరద్వాజా. ఒట్టు.. అదేంలేదు. సారీ.. మీరు చనువిచ్చారు కదా అని మరీ నెత్తెక్కేశాను. అనుకుని చేసిన పని కాదు. నమ్మండి.. రియల్లీ వెరీ.."

"ష్... జోక్ తల్లీ.. ఇక వదిలెయ్.."

"మీరు నన్ను క్షమించారా?"

"నీ మొహం.. ఇప్పుడేమైందనీ... ఐనా అంతంత పెద్ద మాటలు నీకు సూటవ్వవు గానీ నడు.. వెళ్దాం.." అంటూ లేచాడు. దిగులుగా చూసింది.

"ఆ కళ్ళు తుడుచుకో ముందు. ఏమో అనుకున్నాగానీ. నీక్కోపం కాస్త ఎక్కువే. ఇదుగో ఇప్పుడే చెప్తున్నా మళ్ళీ మళ్ళీ అంటే మాత్రం కుదరదూ.. నావల్ల కాదు తల్లీ " వెక్కిరింతగా అన్నాడు.

"ఛ.. వెరీ సారీ... ఇప్పటికే చాలా గిల్టీగా.. ఇంకెప్పుడూ జీవితంలో అలా జరగదు.. సారీ.. "

"ఆ సారీల దండకం ఆపేస్తావా.. నేనెళ్ళిపోనా?"సీరియస్ గా అడిగాడు.

"ఓ.కే.. పదండి..." ఇబ్బందిగా లేచింది.

లేచి నడుస్తుంటే హఠాత్తుగా గట్టిగా నవ్వేసాడు.

అశ్చర్యంగా చూస్తూ అడిగింది, "ఏమైందీ? "

నవ్వాపుకుంటూ చెప్పాడు, "నాకు పన్నెండేళ్ళున్నప్పుడనుకుంటాను. స్కూలెగ్గొట్టి సినిమాకెళ్తేనో లేక ఏదో చేస్తే. నాన్న కొట్టారు. అదే మొదటిదీ – చివరిదీ... ఆ తర్వాత.. ఇదో.. ఇప్పుడే.." నవ్వసాగాడు.

గిల్టీగా తలొంచుకుంది, అంతలో తలెత్తి, "నిజంగా చాలా గిల్టీగా వుంది కానీ.. ఎట్ ది సేమ్ టైమ్.. ఇది విన్నాకా మాత్రం గర్వంగా వుంది... ది గ్రేట్ జే.కే. గార్ని కొట్టి బతికిపోవడం అంటే.. సంథింగ్ సెన్సేషనలే కదూ.."

"ఈమధ్య అలాంటి గ్యారంటీలేమీ లేవు తల్లీ. అసెంబ్లీలో ఎప్పుడు ఎవడు వాయిస్తాడో తెలీదు, పబ్లిక్ మీటింగ్స్ లో ఏ చెప్పు దెబ్బలు పడతాయో తెలీదు. చాలా మందికే సత్కారాలయ్యాయి. ఏదో దేవుడి దయవల్ల ఇప్పటి దాకా బతికిపోయానుగానీ.. కాన్ట్ సే..." నవ్వాడు.

"కానీ.. నా చేతి దెబ్బ తిన్నారుగా." అల్లరిగా అంది మామూలైపోతూ.

"ఛ.. వాళ్ళతో నీకు పోలికేంటీ.. నువ్వెప్పుడూ అంటావే.. అయాం ఆనర్డ్ అనీ. ఇప్పుడు నాటర్న్. అయాం ఆనర్డ్ టూ మిస్.."

గిల్టీగా తలొంచుకుంది. చిన్నగా నవ్వి ఆమె భుజం చుట్టూ చేయి వేసి నడిపిస్తూ అన్నాడు, "ఏం ఫీలవకు.. అందరికీ జే.కే.నే గానీ.. నీ వరకూ భరద్వాజనే కదా. ఎప్పుడూ చెప్పేదే ఇప్పుడూ చెప్తున్నా. యూ కేన్ బీ లైక్ ఎ ఫ్రీ బర్డ్ విత్ మీ.. ఏం చెయ్యాలన్నా ఏం అనాలన్నా ఆలోచించకుండా ఇలాగే వుండు. ఎప్పటికీ సరేనా..!!?"

తలూపింది మంత్రముగ్ధురాలిలా చూస్తూ. క్షణం తర్వాత నెమ్మది గా అంది, "ఇట్స్ ఎ ప్రివిలేజ్ భరద్వాజా.. చాలామందికి దక్కనిది.. మీరు నాకిచ్చారు. నిజంగా నే.. నేను చాలా.. చాలా లక్కీ.. టూ.. లక్కీ టూ హేవ్ యూ ఇన్ మై లైఫ్.. అయామ్.. " పూర్తి చేయలేక ఆపేసింది. చిన్నగా నవ్వి అర్థమైనట్టు తలూపి ఆమె నుదుటి మీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

"జతిన్...!!

ఏంట్రా.. వారం రోజులకోసారి ఫోన్లో మాట్లాడుతూ కూడా మళ్ళీ ఈ వుత్తరం ఏంటని చూస్తున్నావా. కొన్ని విషయాలని మాటలకన్నా అక్షరాలే బాగా కన్వే చేస్తాయని నువ్వే అనేవాడివి కదరా. 'మన మౌనాన్ని కూడా వినగలిగినవాడు నిజమైన స్నేహితుడట.' అలా నా మనసుకి దగ్గరైనవాడివి నువ్వే. కానీ నీలాంటి ఫ్రెండ్ తో కూడా షేర్ చేసుకోలేని కొన్ని పేజీలు నా లైఫ్ బుక్ లో వున్నాయని అనేవాణ్ణి గుర్తుందా? కానీ వాటిని సైతం షేర్ చేసుకోగలిగే ఓ తోడు నాకు దొరికిందటే నమ్ముతావా. అంతటి ఆలంబన నాకిచ్చినది ఓ అమ్మాయంటే. అందులోనూ నాకంటే 22 సంవత్సరాలు చిన్నదీ.. అంటే అసలు నువ్వు నమ్మగలవా..?

అవున్రా.. మనోజ్ఞ పరిచయం ఓ అద్భుతం..

ఎలా చెప్పను జతిన్..!

తన ఆలోచనల తాకిడికి నన్ను నేను కోల్పోతున్నానని చెప్పాలంటే ఒకవైపు చాలా ఆక్వర్డ్ గా, గిల్టీగా, మరోవైపు గర్వంగా, ఆనందంగా వుంది నాకు.

నాకెప్పుడూ అర్థం అయ్యేది కాదు మిమ్మల్నందర్నీ చూస్తే – ఈ ప్రేమంటే ఏమిటా అనుకునేవాడ్ని.. తెలిసేది. ఐనా ఏదో కన్ఫ్యూజన్. గుర్తుందా జతిన్, నిరుపమకి నయమయ్యాకా మనం మీ ఇంటి డాబా మీద ఒకసారి మాట్లాడుకున్నాం.. ఆరోజు నేను నిన్నడిగాను, 'ప్రేమంటే ఏమిట్రా?' అని.నువ్వు నవ్వావు.

"నిన్నటి వరకూ ఎవరో తెలియని మనిషి, ఒక్క క్షణం లో నీ ప్రపంచం అయిపోవడమే ప్రేమంటే" అని చెప్పావు. ప్రేమ గురించి ఎంతో చదివాను, ఎన్నో విన్నాను. కానీ అంత అందంగా, అద్భుతంగా, సూటిగా ఎవరూ చెప్పలేదురా.

చాలామంది కాకపోయినా నాలైఫ్ లోకీ కొందరు వచ్చి, పోయారు. నీకూ తెలుసుగా. కానీ వాళ్ళెవరితోనూ ఇలా కాలేదురా. నిన్నూ–నిరుపమనీ, కేశవన్నా–పాయల్ వదినలనీ చూసినప్పుడూ, మొదట్లో కాస్త నవ్వొచ్చేది. తర్వాత్తర్వాత కాస్త మెచ్యూరిటీ వచ్చాకా నా భావన తప్పని తెలుసుకున్నాను. ప్రేమ కోసం నువ్వు పడ్డ యాతన, ఆరాటం చూసాకా అనిపించింది మే బీ... ప్రేమంటే ఎంతో గొప్ప ఫీలింగ్ ఏమో

అని అనుకున్నాను. కానీ చాలా వున్నతంగా ప్రేమించుకుని, జీవితంలో అడ్జస్ట్ అవలేక బాధపడే జంటల్ని చూసినప్పుడు మాత్రం పోన్లే నయం.. నాకీ ప్రేమా తెలీదు, ఆ బాధా తెలీదని 'హాయిగా నిట్టూర్చేవాణ్ణి.

కానీ, జీవితపు ఈ టర్నింగ్ లో, టీనేజ్ లో కాదు, కాలేజ్ లో కాదు, యంగేజ్ లోనూ, కనీసం మిడిల్ ఏజ్ లోనూ కాదు. ఓల్డేజ్ మొదటి మెట్టు ఎక్కుతుంటే ఇప్పుడు సడెన్ గా ఎదురైందిరా జీవితంలో నాకేనాడూ తెలియని ప్రేమ మనోజ్ఞ రూపంలో.

పైకి మిమ్మల్నెంతగా సపోర్ట్ చేసినా, కనీసం భాషేంటో తెలీకుండా వాళ్ళూ, కుటుంబ పరిస్థితులు తెలిసీ మీరూ.. అంతమాత్రం ఆలోచించకుండా ఎలా ప్రేమించారా అని అప్పుడప్పుడూ అనుకునేవాణ్ణి. అలా అనుకున్నందుకు క్షమించరా! బహుశా అందుకేనేమో ఈ రోజు ఆ పైవాడు నన్నిలా టెస్ట్ చేస్తున్నాడు. రోజుకి వందసార్లు నా వయసునీ, పరిస్థితుల్నీ గుర్తు చేసుకుంటాను. నాకు నేను నచ్చజెప్పుకుంటాను. కానీ, ఆమెకి దూరంగా క్షణం వుండడం కూడా అసాధ్యమైపోతోంది. ఇది ఆకర్షణా, ప్రేమా, వాంఛా, లేక వ్యామోహమా అని నన్నునేను ఎన్నోసార్లు ప్రశ్నించుకున్నాను. ఐనా ఇవన్నీ తను కనిపించేవరకే. ఒక్కసారి ఆమె నా ముందుకి రాగానే జే.కే. వుండడక్కడ

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments